

místní školní rady měla proto býti doručena žaloba proti školní obci podaná.

Rozhodnutí nejvyššího soudu z 24. dubna 1924 R. I. 303-I/24. —va.

Během sporu v první stolici nelze se domáhati prozatímního opatření k zajištění sporných útrat (§ 378 odst. 2 ex. ř.).

Soud první stolice povolil prozatímné opatření k zajištění nároků navrhovatelů na náhradu útrat ve sporu právě projednávaném, ale dosud neskončeném, vycházející z právního názoru, že vznik pohledávky sluší počítati již od chvíle, ve které se strany pustily do sporu, a ne teprve od doby rozsudku, který upravuje toliko výši útrat, a že tedy běží o pohledávku podmíněnou.

Soud stolice druhé vyhověl stížnosti odpůrcově a zamítl žádost za povolení navrženého prozatímního opatření, poněvadž neběží zde ještě o pohledávku, a to ani o pohledávku podmíněnou, naopak nárok na útraty dosud nevzešel, dokud nebyly útraty přisouzeny. Navrhovatelé domáhají se návrhem svým ve skutečnosti jistoty pro útraty sporu, což jest vzhledem k předpisu § 57 c. ř. s. nepřipustným.

Dovolacímu rekursu nebylo vyhověno z těchto důvodů: Jak ze znění §§ 378, 379, 389 a 390 ex. ř. (sr. zvláště slova § 389 »má přesně označiti . . . i nárok od ní tvrzeňý nebo jí již přiřčený . . .«), tak zvláště z motivů, které mluví o »určitým« a »příslušejícím« nároku, je zjevno, že zákon má na mysli nárok již jsoucí, již povstalý, u něhož skutečnost právo zakládající již nastala, třeba tento nárok byl i dočasný nebo vázaný podmínkou podle § 696 obč. zák. Jen v tomto smyslu je rozuměti výrazu »podmíněná«, užitým v § 378 odst. 2 ex. ř., jak již nejvyšší soud rozhodl ve svém rozhodnutí sb. č. 1134. Že to platí i o útratách sporu, kde skutečností nárok na útraty zakládající je podle §§ 41 a 43 c. ř. s. vítězství ve sporu, jde nade vši pochybnost z motivů (str. 208) k § 57 c. ř. s., jež uvádějí, »že obmezení žalobní jistoty na cizozemce nijak nevyklučuje, aby i osoby žalované tuzemcem obdržely podle potřeby krytí (Deckung) pro uspokojení jich útratových nároků. Tohoto (krytí) se jim dostane, však ne na zcela neurčité možnosti a ne zmatením a prodlužováním hlavního sporu. Prostředky k tomu poskytují ustanovení zákona o řízení exekučním a zajišťovacím,

jichž pomocí může si žalovaný opatřiti krytí podle okolností snad potřebné, jakmile mu soud nějaké útraty přisoudil.

Z toho plyne, že během sporu v první stolicí nelze se domáhati prozatímného opatření k zajištění sporných útrat.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 24. dubna 1924 R I 312/24.

R. v. z. s. Dr. Grešl.

D E N Í K.

Živnostenské provozovny dle práva živnostenského platného v historických zemích republiky československé. Vyšlo ve Sbírce spisů právnických a národohospodářských sv. XX. Barvič a Novotný v Brně. Na základě spisu Jakuba Souška: Živnostenské provozovny dle rak. práva napsal Josef Novák, rada politické správy v Brně. Spis obsahuje jednak materielně jednak formálně právní zásady, jimiž jest se řídit při úředním schvalování živnostenských provozoven. Při novém zpracování byl vzat zřetel na nové zákony, nařízení, výnosy a rozhodnutí minist. obchodu, nálezy vídeňského správ. soudu i nejvyššího správního soudu republiky čs.; zvláštní pozornost věnována řízení na Moravě — vzhledem k odlišnému postavení živnostenských úřadů na Moravě. Spis tento je výbornou a jedinou pomůckou toho druhu pro politické úřady, magistráty, obecní rady, živnostenské inspektoráty, továrny, průmyslníky, advokáty atd., a doporučujeme jej všem co nejvřeleji. Cena knihy o 115 stranách pouze Kč 15.—.

Neoslavujte abrahamovin. V posledních letech stalo se u nás obvyklým vzpomínati ve veřejnosti 50. narozenin. Dříve tomu tak nebývalo a náš časopis také, jak čtenářům asi neušlo, o 50. narozeninách našich právníků se nikdy nezmiňuje. Zůstal si důsledným, i když v ostatních listech a zejména v novinách nalézají články o abrahamovinách nejrůznějších osob stále většího rozsahu. Je nám proto zadostiučiněním, poznáváme-li, že náš názor o významu abrahamovin není ojedinělý. »Sokolský Věstník« uveřejňuje právě výzvu, aby se s oslavou 50. narozenin opět přestalo. Praví se tam zcela správně: »Padesát let žití není zásluhou. Není žádným věkem a žádným stářím. Je to jen číslice hezky zakulacená a snadná k pamatování, ale nic více. Zcela obyčejné narozeniny! Oslavovat padesátku je tolik, jako nutit člověka, aby byl — starý. Není vůbec příjemno připomínati někomu jeho stáří, dokonce ne Abrahamův věk. Odstraňme tedy